

behandling af de enkelte ansøgere. Forbrugerrådet finder ikke, under hensyn til registrenes meget forskellige karakter at burde stille forslag om en generel pligt til orientering af borgeren én gang om året, ved førstegangsregistrering, ved ændring og sletning m. v. Der bør imidlertid være pligt til at regulere dette spørgsmål i forskrifterne.

6.2. Spørgsmålet om forvaltningens mulighed for konkret at nægte den registrerede adgang til registerindsigt, jfr. § 12, stk. 3, såfremt afgørende offentlige eller private hensyn taler herimod, må efter Forbrugerrådets opfattelse imidlertid ses i sammenhæng med bestemmelsens stk. 4, sidste punktum, hvorefter registerindsigt generelt kan udelukkes. For så vidt angår bestemmelsen i stk. 3 har man i bemærkningerne til forslaget henvist til Offentlighedsloven § 10, og bestemmelsen er da også udformet i overensstemmelse med denne paragraf. Som det fremgår af N. Eilshou Holm: Kommentarer til Offentlighedsloven s. 141, er de private interesser, som kan medføre nægtelse af aktindsigt som hovedregel hensyn til modparten. Da der ikke ved spørgsmålet om registerindsigt i § 12 er en privat modpart, finder Forbrugerrådet bestemmelsen og sammenligningen med Offentlighedsloven uheldig og skal derfor foreslå, at der ikke bliver mulighed for at nægte registerindsigt af hensyn til private interesser. Reglen i § 12, stk. 3, findes i det hele at burde udgå, jfr. dog om § 12, stk. 2, nedenfor under 6.3. De offentlige interesser, som skal kunne begrunde, at forbrugeren nægtes adgang til registerindsigt, bør nemlig være af en sådan betydning, at reguleringen foretages i forskrifterne og gælder i forhold til alle, jfr. princippet i stk. 4, således at manglende egenaces kun kommer på tale i meget få tilfælde og er nøje reguleret i forskrifterne. Spørgsmålet bør ikke afgøres konkret af den enkelte myndighed, men generelt af registertilsynet.

6.3. Med hensyn til sygehus-, sygdoms- og patientregistre, jfr. § 12, stk. 2, kan Forbrugerrådet på indeværende tidspunkt, hvor der ifølge retspraksis ikke efter offentlighedsloven er aktindsigt i hospitalsjournaler ikke ganske afvise, at der måske i ganske særlige tilfælde af hensyn til den registrerede selv kan være et behov for at kunne nægte registerindsigt. Forbrugerrådet kan derfor tiltræde reglen i § 13, stk. 2, men forudsætter herved, at hele dette spørgsmål snarest gøres til

genstand for behandling i et bredt sammensat udvalg.

6.4. Det er uheldigt, at de statistiske registre, jfr. § 12, stk. 4, generelt undtages fra reglen om registerindsigt, især under hensyn til at oplysninger fra disse registre i visse tilfælde, jfr. § 20, stk. 3, kan videregives til andre myndigheder. Forbrugerrådet finder spørgsmålet om registerindsigt for disse registres vedkommende egnet til regulering i forskrifterne, således at stk. 4, første punktum, udformes som en pligt til i forskrifterne for disse registre at regulere spørgsmålet. Statistiske registre, som udelukkende bygger på andre tilgængelige registre, hvorfra der aldrig skal videregives personoplysninger, samt registre, hvorfra der kræves omprogrammering for at trække personoplysninger, vil efter Forbrugerrådets opfattelse være de eneste registre, der som hovedregel kan undtages fra den generelle regel i § 12, stk. 1.

6.5. Bestemmelsen i § 13, hvorefter oplysningerne som hovedregel skal gives i skriftlig form, forudsætter som nævnt i bemærkningerne, at den registrerede kan forstå udskriftene. På den anden side vil en omskrivning af en udskrift medføre mulighed for fejl og misforståelser, hvorfor tegnforklaring til en registerudskrift ofte vil være at foretrække fremfor en omskrivning. Muligheden for i visse tilfælde at videregive oplysningerne mundtligt, jfr. § 13, er, især hvis Forbrugerrådets forslag om at afskære muligheden for af hensyn til den registrerede at nægte adgang til registerindsigt følges, en nyttig bestemmelse.

7. Videregivelse af oplysninger til private.

7.1. Den nærmere afgrænsning mellem registerlov og offentlighedslov, hvad angår udlevering af oplysninger til tredjemand, synes der at herske en del tvivl om. Forbrugerrådet finder ikke dette tilfredsstillende. Der bør ikke fra et register til tredjemand udleveres oplysninger om enkeltpersoner, og da slet ikke sådanne, som i medfør af offentlighedsloven ville have været undtaget aktindsigt. Dette bør præciseres.

7.2. Principielt finder Forbrugerrådet som anført i skrivelse vedrørende lovforslaget om private registre ikke den herskende retstilstand vedrørende kreditoplysningsbureauer